

retten og skal endvidere samtidig tilsendes ejeren og de øvrige panthavere. Herved tilsigtes, at alle interesserede får indsigt i resultatet af brugspanthaverens administration, således at eventuelle erstatningskrav kan fremsættes inden den i § 590, stk. 2, nævnte frist. Såfremt pantsætter går konkurs, eller hans dødsbo behandles som offentligt gældsfrågælsesbo, foreslås det, at regnskabet aflægges over for vedkommende skifteret, og der er i disse tilfælde ikke grund til tillige at aflægge regnskab over for fogedretten. Lader boet auktion afholde over ejendommen, kan boet fremlægge brugspanteregnskabet i forbindelse med auktionen.

Kravet til regnskabs indhold er reguleret i *stk. 2*. Det fremgår, at et sædvanligt kasseregnskab kan opfylde forslagets bestemmelser om regnskabsaflæggelse. Når brugspanteforholdet bortfalder ved ejendommens salg på auktion, vil det ofte være vanskeligt at udarbejde et nøjagtigt regnskab til selve auktionen. For at sikre det bedst mulige auktionsgrundlag foreslås det, at brugspanthaveren kun skal kunne kræve efterfølgende betaling af udgifter, hvis art og omtrentlige størrelse er oplyst i forbindelse med regnskabsaflæggelsen.

Det foreslås i *stk. 3*, at panthaveren skal kunne beregne sig et passende vederlag for sin bestyrelse af den pantsatte ejendom.

Ophører brugspanteforholdet som følge af tvangsauktion, reguleres det i Justitsministeriets tvangsauktionsvilkår, hvorledes der skal forholdes med et overskud eller underskud ved brugspanthaverens bestyrelse af ejendommen. I andre tilfælde reguleres retsstillingen i forslagets *stk. 4*, hvor det foreslås, at et eventuelt overskud skal afgives til pantsætteren eller hans bo. Såfremt pantebrevet er forbundet med personligt gældsansvar, kan et eventuelt underskud ifølge pantebrevet gøres gældende over for pantsætteren personligt.

I *stk. 5* foreslås det at henlægge afgørelser af tvistigheder vedrørende regnskabet til fogedretten. Sammenholdt med forslagets § 590, stk. 2, indebærer dette, at fogedretten får kompetence til at træffe afgørelser i tvistigheder, som udspringer af brugspanteforholdet.

Til § 595

Det foreslås at lade fogedrettens afgørelser være genstand for kære efter de almindelige regler om appel af afgørelser truffet af fogedretten. Det forudsættes herved, at der i noget videre omfang, end det normalt er tilfældet i udlægssager, vil blive adgang til mundtlig forhandling, såfremt det begæres af en part.

I kapitel 55 foreslås gennemført nye regler om umiddelbare fogedforretninger.

Der henvises i det hele til de almindelige bemærkninger, punkt 3.

Til § 596

Bestemmelsen fastlægger fogedrettens saglige kompetence. Det er efter forslaget afgørende for, om en sag kan behandles som umiddelbar fogedforretning, om rekvirenten inden for de rammer, som er fastlagt i forslagets § 597, kan føre bevis for sin ret. Dette indebærer, at fogedretten i almindelighed ikke kan afvise at fremme en anmodning, fordi forretningens fremme forudsætter stillingtagen til tvivlsomme retsspørgsmål eller et kompliceret faktum, men det må fremhæves, at bevisbyrden for, at kravet består, fortsat påhviler rekvirenten.

Ved afgrænsningen af fogedrettens saglige kompetence er der endvidere lagt afgørende vægt på, at fogedretten i alle tilfælde, hvor der skal træffes afgørelse i en tvist, eller hvor forretningen har et kompliceret faktum eller forudsætter vejledning om materielle problemer, forudsættes beklædt af en jurist. Det er endvidere forudsat, at den bestående adgang til at tillægge appel suspensiv virkning normalt vil blive udnyttet i tilfælde, hvor skader ved at gennemføre et krav, som senere viser sig uberettiget, ikke lader sig genoprette. Efter forslaget vil det fortsat kun være krav, hvor naturalopfyldelse ville kunne gennemtvinges efter forudgående dom, der kan gennemføres under en umiddelbar fogedforretning.

Der henvises i det hele til de almindelige bemærkninger, punkt 3.1.

Til § 597

Reglen er ny. Der er ved udformningen af reglen bl.a. taget hensyn til, at den foreslåede bestemmelse i § 596 indebærer en vidtgående saglig kompetence for fogedretten, hvis væsentligste begrænsning netop ligger i adgangen til at føre bevis.

I de tilfælde, hvor rekvirenten alene kan sandsynliggøre sin ret, men hvor det af hensyn til rekvirentens fyldestgørelse findes betænkeligt at udsætte forretningen, foreslås det i *stk. 1*, at der åbnes mulighed for at fremme forretningen mod sikkerhedsstillelse. Forretningen kan efter omstændighederne fremmes mod sikkerhedsstillelse, uanset, at rekvisitus ikke er til stede, jf. herved de almindelige bemærkninger pkt. 3.2.1. Sikkerheden bør fastsættes rigeligt og således, at der er fuld dækning for rekvisiti eventuelle erstatningskrav, såfremt det viser sig, at rekvirentens krav ikke består. Sikkerheden kan efter forslaget frigives, når fogedrettens afgørelse bliver retskraftig.